

Yttrande

har
Vi läst revisorernas utredning om vem eller vilka som har ansvaret för Arenabygget och vill kommentera följande:

Kommunfullmäktiges beslut om att avsätta 140 milj.kr ifrågasätts inte i rapporten. Hela ansvaret läggs på Barn- och ungdomsnämnden (BUN).

Ingen av ledamöterna i BUN hade någon som helst kompetens för att hantera ett uppdrag av denna storlek. Ordförande lät nämnden förstå att detta förfarande var helt i sin ordning. Alla kommunägda byggnader inom fritidssektorn ägs av BUN. För att få insyn i och styra upp processen så att byggnationen skulle ske enligt BUN:s behov, tillsatte nämnden en Projektstyrelse bestående av nämndens dåvarande ordförande S Anders Larsson (s), 1:e viceordförande Andreas Vänerlöv (kd), 2:e vice ordförande Marianne Karlsson (c) samt dåvarande förvaltningschefen. Detta var ett klart avsteg från alla tidigare byggnationer. Eftersom jag visste att ordföranden var en mycket erfaren politiker, tog jag för givet att allt var i sin ordning. Ingen från majoriteten (s)+(c) hade heller några invändningar.

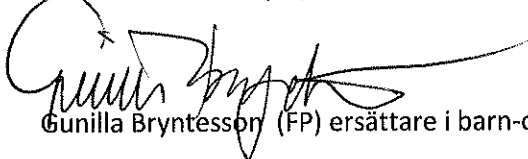
Nästa fel som begicks var att Projektstyrelsen, som hade till uppgift att kontrollera bygget och rapportera till nämnden, på så vis blev rapportskyldiga till sig själva. Alltså; Projektstyrelsen representerar nämnden som kontrollerar och rapporterar till nämnden.

Slutsatsen vi kan dra av detta blir att om representanterna skall kontrollera sig själva, rapporterar de bara de uppgifter de själva väljer. Ingen annan kan ju kontrollera att uppgifterna stämmer i sin helhet. Detta fick till följd att Projektstyrelsen kunde rapportera vad, hur sällan och hur lite den ville. Ordförande S Anders Larsson var därför inte tvingad att ge oss information om ekonomin eller hur planeringen fortskred. Man kan ju tycka att det hade varit klädsamt med i alla fall samma information som Kommunstyrelsen fick. KS fick åtminstone veta att kostnaderna hade stigit från de beslutade 140 milj. kronorna till 176 milj. kronor. Detta tragiska faktum innebär att i praktiken fick nämnden inte veta något om de skenande kostnadsökningarna förrän majoritetens bubbla brast.

Om man beställer ~~man~~ en arena för 140 milj. kr och får betala det dubbla priset, kan man ju inte känna sig nöjd, men nu står den där och vi måste acceptera detta faktum.

Kerstin Andersson (FP) ledamot i Barn-och ungdomsnämnden

Gunilla Bryntesson (FP) ersättare i barn-och ungdomsnämnden

Bilaga till YTTRANDE

Det började med en inomhushall för 90 milj kr. Vår dåvarande ordförande i barn och utbildningsnämnden, S Anders Larsson presenterade en idèskiss . Ett positivt beslut togs i nämnden. Det var högkonjunktur och ingen hade en tanke på massarbetslöshet, lågkonjunktur och nedläggningsvarning för SAAB. Kommunens nämnder hade sina budgetar i balans.

Efter ett litet tag fick vi i BUN veta att kostnaden för hallen hade stigit till 120 milj kr på grund av att kostnaderna hade ökat när man hade börjat att syna projektet i sömmarna. Nu hette projektet Arenan. I detta läge reserverade jag mig och tyckte att de 90 milj. kronorna fick räcka. Så småningom ökade priset till 140 milj kr. Vi fick då veta att denna ökning berodde på att Arenan skulle anpassas så att funktionshindrade skulle kunna både få vara åskådare och utövare. Vi fick information om detta i nämnden och med vårt partis och vår gruppledares samtycke godtog jag detta, även i kommunfullmäktige. Kommunen har nämligen en policy om tillgänglighet för alla.

På nämndens ordförandes förslag utsågs en projektstyrelse. Den bestod av S Anders Larsson (s), ordförande i BUN, Andreas Vänerlöv (kd), 1:e viceordförande i BUN, Marianne Karlsson (c) 2:e viceordförande i BUN samt BUN:s dåvarande förvaltningschef. Eftersom ordföranden var en mycket erfaren och kunnig politiker, respekterad av alla, tog jag för givet att allt var i sin ordning. Att både den politiska majoriteten och oppositionen representerades kändes bra. Projektstyrelsen fick i uppdrag att regelbundet rapportera till BUN. Att så inte skulle ske öppet och ärligt, föll mig aldrig in. Jag litade ju på vår ordförande och på övrig projektstyrelse.

Efter en tid undrade jag med flera i nämnden hur det gick. Vi fick veta att allt gick som planerat. S Anders rapporterade att en mycken erfaren konsultfirma hade anlåtats jämte en erfaren byggkonsult. Man hade beslutat sig för delad entreprenad. Detta skulle för vår del vara det bästa sättet, då man kunde förhandla priser med var och en och samtidigt ge jobben till lokala entreprenörer.

Allteftersom månaderna gick blev informationen glesare och tunnare. Ordförande fick påminnas om vikten av information till nämnden. Informationen vi fick var att takstolarna var på plats, att bottenplattan var klar och att kostnaden för de bortforslade, giftiga massorna skulle rymmas i budget. Vi fick även veta att bygget gick som planerat, men att tidsramen nog inte skulle hålla.

Varje gång jag frågade om budgeten beräknades hålla, fick jag jakande besked. Vid ett tillfälle fick jag av mina partikamrater i kommunstyrelsen veta att de 140 beslutade miljonerna inte skulle räcka. Kommunstyrelsen hade fått besked om att nu var det 176 milj. kr som gällde. När jag på nämnden frågade om det stämde, fick jag inget svar. Då påminde jag projektstyrelsen om att det var 140 milj. kr som gällde och inte ett öre mer. Inget svar. På omvägar hördes 180 milj kr. Fortfarande ingen ekonomisk information till nämnden trots att jag krävde detta.

Till slut kom chocken, hittills är prognosen 270 milj. kr. Ingen vet om det räcker, och nu är jag som ledamot i nämnden ansvarig för denna soppa!!!

Som fritidspolitiker är jag lekman och har inte specialkompetens på att bygga arenor, så när projektstyrelsen tog in konsulter med denna kompetens, trodde jag att det var helt OK. Projektstyrelsen menade i alla fall att allt var som det skulle.

Systemet med att ha fritidspolitiker, betyder ju att vanliga människor har insyn i -och kan vara med för att påverka. Vi skall inte vara experter. När det gäller frågan om mitt ansvar, kan jag inte känna något ansvar för att budget inte hållits. Jag har under flertalet sammanträden i BUN efterfrågat ekonomisk information men inte fått någon. Tyvärr protokollfördes inte dessa frågor, utan rymdes under rubriken "Information från ordförande".